

ת"פ 60380/02/16 - מדינת ישראל נגד אירינה דודובסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 60380-02-16 מדינת ישראל נ' דודובסקי

לפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד בר-טוב וחבר

נגד

הנאשמת אירינה דודובסקי

ע"י ב"כ עו"ד סיאני וטורלבסקי

גזר דין

ביום 23.1.17 הודתה הנאשמת והורשעה בשתי עבירות של גניבה בידי עובד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. הנאשמת הופנתה לתסקיר שירות מבחן ובהמשך גם לממונה על עבודות השירות, ובפני בית המשפט תסקיר מיום 8.6.17 וחוות דעת מיום 8.1.18.

התביעה עתרה לעונש מאסר של שישה חודשים שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגעות. ההגנה מצידה עתרה לעונש של מאסר מותנה, של"צ ופיצוי לנפגעות.

מעשי הנאשמת:

1. הנאשמת עבדה כשנה בעבודות משק בית אצל גב' סיון כנפו, פעם או פעמיים בשבוע, עד 17.3.15. במהלך תקופת עבודתה, במספר מועדים, גנבה הנאשמת מביתה של גב' כנפו חפצים וכסף - שתי שמלות בשווי 1,000 ₪ ו-1,800 ₪ [הוחזרו], כפכפים בשווי 700 יורו [הוחזרו], עגילים בשווי מוערך של 7,000 ₪, קרם פנים בשווי 700 ₪ [הוחזר], משקפי שמש בשווי 3,000 ₪, שתי גופיות משי בשווי 1,000 ו-1,400 ₪ [הוחזרו], 200 יורו במזומן, וכן פריטים ששוויים רב אך לא הוערך וביניהם אייפד 4 [הוחזר], טלפון נייד [הוחזר], תכשיטים ותיק מסמכים אישיים. חלק מהרכוש מכרה הנאשמת ובתמורה השתמשה לצרכיה.

2. במהלך החודשים אוקטובר ודצמבר 2014 עבדה הנאשמת פעמיים בעבודות משק בית אצל גב' מילנה עזרא. בהזדמנויות אלו גנבה הנאשמת מביתה של גב' עזרא תיק בעיצוב לואי ויטון בשווי 3,000 ₪ [הוחזר] ובו תכשיטים - שני צמידים שערך כל אחד מהם כ-6,500 ₪, עגיל בשווי 5,000 ₪, וכן תכשיטים ששוויים רב אך לא הוערך - שתי שרשראות זהב, עגילים וטבעת עשויים זהב ומשובצים יהלומים. חלק מהרכוש מכרה הנאשמת ובתמורה השתמשה לצרכיה.

נסיבות הקשורות בעבירות - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. בטיעוניהם לעונש ביקשו הצדדים לקבוע מתחם עונש אחד לשתי מערכות העבירה. אמנם, מבחני הפסיקה

מצביעים על-כך שמדובר בשני 'אירועי עבירה' נפרדים בזמן ובזהות הנפגעות, אך אלך בדרכם של הצדדים והמתחם ייקבע כאחד.

2. הערך המוגן בעבירת הגניבה הוא ערך החזקה והבעלות, הנגזר מזכותו של אדם לקניין. גניבה בידי עובד חמורה מגניבה 'סתם', בחתירתה תחת יחסי האמון ההכרחיים בין מעסיקים לעובדים, ובניצול שליטתו של העובד ברכוש המעסיק וההזדמנויות שנקרות לו עקב כך. בנסיבות דנן, כשהמעשים נעשו בבתי-מבצר של הנפגעות, יש ערך מיוחד לפגיעה ביחסי האמון.

3. הנאשמת פגעה מהותית בערכים המוגנים, כשפעלה באופן מתוכנן, מחושב וחוזר, לביצוע מעשי גניבה לשם בצע כסף, במטרה - פסולה - לפתור לעצמה בעיות כלכליות. שווי הפריטים ניכר, והנזק מוצה. חלק מהרכוש הגנוב נתפס והושב לבעליו, כמצוין לעיל.

4. הענישה הנוהגת מציגה מנעד רחב של אמצעי ענישה, אך כאשר מדובר על התנהגות בעלת מאפיינים של חזרתיות, הכלל הוא מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות (והשוו ע"פ 11544-03-17 מ.י. נ' סלם (2017), ת"פ 57719-11-12 מ.י. נ' דויטאשילי (2013) ות"פ 47942-01-16 מ.י. נ' בדראן (2017)).

5. לנוכח האמור לעיל, ייקבע עונשה העיקרי של הנאשמת בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין שנת מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - מיקום העונש במתחם:

1. הנאשמת, ילידת 1974, כבת 44 כיום, גרושה ואם לשלושה ילדים שהקטן שבהם בן שש, מתגוררת עם בן זוגה וילדיה ואינה עובדת. הנאשמת עלתה עם בעלה ארצה בהיותה כבת 20, ועבדה בעבודות מזדמנות. הנאשמת התגרשה מבעלה, בין היתר בשל אלימותו כלפיה.

2. בן-זוגה של הנאשמת לוקה בנפשו ואף מכור לאלכוהול, באופן שמקשה עליו לעבוד, ועל הנאשמת מוטל נטל כבד של טיפול בו, ללא כל גורם תמיכה משפחתי או אחר. בעלה-לשעבר חלה בסרטן כך שדמי המזונות אינם משולמים עוד ולנאשמת חובות רבים, כדי עשרות אלפי ₪ (נע/1).

3. אין לחובת הנאשמת עבר פלילי, והיא נוטלת אחריות ומביעה חרטה כנה על מעשיה, אותם ביצעה בתקופה משברית של מצוקה כלכלית ונפשית. לדעת שירות המבחן, המעשים בוצעו ברקע מצוקה זו, והתרשם כי ההליך המשפטי הרתיע את הנאשמת כך שהסיכון לביצוע עבירות נוספות פחת.

4. השירות מצא כי הנאשמת זקוקה למסגרת טיפולית, הן כדי להעמיק את התובנה בדבר מעשיה והן כדי לציידה בכלים להתמודדות עם מצבה הקשה. הנאשמת הביעה 'נכונות ראשונית' להשתלב בטיפול, והשירות ממליץ על מאסר מותנה מרתיע, של"צ וצו מבחן.

5. ברור, כי הנאשמת ומשפחתה עתידות להינזק מעונש מאסר, ולו כזה שירוצה בעבודות שירות. עם-זאת, שיקולי השיקום אינם מצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם.

6. לזכות הנאשמת יעמדו, במלוא משקלם, הודייתה וחרטתה, מצבה הקשה שהוביל לביצוע העבירות, והיעדר עבר פלילי.

7. עונשה העיקרי של הנאשמת ייקבע אפוא בתחתית המתחם. לא אטיל על הנאשמת קנס, שלא תוכל לעמוד בו כלל. לעניין הפיצוי, אתחשב בכך ששוויים של הפריטים שנגנבו נעשה על-דרך הערכה בלבד, ואף כאן אתן משקל-מה למצבה של הנאשמת. הפיצוי לא ימצה אפוא את הנזק, והנפגעות תוכלנה לתבוע את הנאשמת עד למלוא הנזק שנגרם.

8. לא אעמיד את הנאשמת בפיקוח שירות המבחן, לנוכח האתגרים הקשים שבפניה, שיתבעו זמן ומשאבים, וגם לנוכח מידת נכונותה הראשונית-בלבד של הנאשמת.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 45 ימי מאסר שירוצו בעבודות שירות, החל מיום 7.3.18 ב"מע"ש רב איכויות" בבת-ים. הנאשמת מוזהרת, כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות או הממונים במקום העבודות, יוביל להפסקת העבודות ולריצוי המאסר בכליאה. תשומת-לב הנאשמת להוראות שבחוות דעתו של הממונה;

ב. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא תעבור עבירת רכוש מכל סוג;

ג. פיצוי הנפגעת גב' סיון כנפו (ע"ת 2 בכתב האישום) והנפגעת גב' עזרא (ע"ת 5 בכתב האישום) בסך 4,000 ₪ לכל אחת. הפיצויים ישולמו בעשרה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.4.18, וכשמחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפירעון מיד. בקשות לדחייתו הנוספת של תשלום הפיצויים או לפריסתו לתשלומים נוספים יוגשו במידת הצורך למרכז לגביית קנסות לפי סעיף 5ב. לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995.

הוראות נלוות:

א. עותקי גזר הדין יועברו לממונה על עבודות השירות ולידיעת שירות המבחן;

ב. המאשימה תעביר בהקדם טפסי פרטי מתלון למזכירות;

ג. מוצגים יושבו לבעליהם, ובאין בעלים מזהה יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

ד. פיקדון, ככל שקיים בתיק זה, בתיק קשור או בתיק המשטרה, יושב לנאשמת. הנאשמת תוכל לבקש העברת פיקדון לזכות הפיצוי, ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת, אך באחריות ההגנה לברר במזכירות כי הסך קיים וזמין לקיזוז.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו.

ניתן היום, ה' שבט תשע"ח, 21 ינואר 2018, במעמד הצדדים.

[1] פריטים שנתפסו במהלך החקירה הוחזרו לבעלים, לפי רשימת "החזרת מוצג תפוס" שהגישה המאשימה ביום 30.10.17;